

[Niels Andersen.]

system, det har indført, og som er blevet overeksponeret, netop fordi det er en forkert udvikling; det er noget forkert, man bygger på.

Se, her har vi modsætningsforholdet mellem retsforbundet og venstre og de konservative. Venstre og de konservative ønsker, at rentefeltet skal udvides for arbejdsfri indkomster; retsforbundet ønsker, at man først og fremmest skal beslaglægge renten af den værdi, vi skaber i fællesskab. Venstres og de konservatives nye oplæg, som man godt kan kalde et valggrundlag, ønsker, at man alene skal basere det offentliges indkomst på en afgift af den arbejdsfortjeneste, man har. Vi ønsker spekulationen og rentefeltet begrænset til fordel for arbejdet og forbruget. Kapitalen skal gøres til menneskets tjener, i stedet for at den i dag i mange tilfælde er en byrde. Kapitalen skal vi anvende på en fornuftig måde. Vi skal bruge kapitalen til at fremme velstand og indtjening, vi skal ikke bruge den til at lægge stadig større byrder på generation efter generation.

Hvor er det en kortsigtet politik, at man absolut vil opretholde sådanne samfundsforhold, at man er sikker på at få en gevinst den dag, man afhænder sin virksomhed, hvad enten det er en gård, en erhvervsvirksomhed eller noget andet! Ville det ikke være mere naturligt at sige: vi vil føre en sådan politik, at vi i videst mulig udstrækning beholder udbyttet af vort arbejde og hindrer en stigning i værdien af erhvervs-muligheder eller af Danmarks jord, som betyder en øget byrde for fremtidige generationer? Jeg synes ikke, det er svært at se den forskel, der er på den politik, vi ønsker at føre, og den, som venstre og de konservative ønsker at føre.

Når der er blevet talt så meget om ejendomsrettens bevarelse, er det vel berettiget at spørge: hvad har man ejendomsretten til udbyttet af sit arbejde, ja, har man ikke mere ejendomsret til det, end man har til de stigninger, der flyder af vort fælles virke? Vil man bevare ejendomsretten, så den betyder noget for det enkelte menneske, er der ikke anden vej end den vej, vi har anvist fra retsforbundets side.

Hvad siger så venstres og de konservatives nye politik? Ja, jeg må nikke genkendende til meget af det. Jeg må for så vidt complimentere venstre og de konservative, fordi de har taget ved lære af nogle af de tanker, som vi gennem årene har ført frem. Det er kun en ensidig lærdom, må jeg indrømme. Man har glemt den ene side af spørgsmålet. Man har kun taget den side til sig, som vedrører skatter og begunstigelse af kapitalen, men har glemt at tage hensyn til de værdier, vi skaber i fællesskab, og som skal danne grundlaget for hele det økonomiske virke, ikke mindst for omkostningsniveauet. Hvis der skulle gå en lille tid endnu, mon jeg så kunne nære håb om, at venstre og de konservative også lærte denne side af retsforbundets tanker at kende?

Der er foreslået skatnedsættelser og besparelser, og der er tilsyneladende mange fornuftige tanker deri. Jeg vil gerne kommentere nogle enkelte af de spareforslag, der omtales i venstres og de konservatives valggrundlag. Man foreslår, at udgiften til kontant børnetilskud reduceres med 60-70 mill. kr., og at ingen, som tjener over 12 000 kr. i skattepligtig indkomst, skal have statstilskud. Det er for så vidt en sund tanke, og jeg vil gerne understrege, at den boliglov, vi gennemførte sidste år, netop sætter grænsen 12 000 kr. for opnåelse af fuldt børnetilskud, og dette tilskud skal så aftrappes op til en indkomst på 18 000 kr. Jeg vil i den forbindelse gerne understrege, at det beløb, der som børnetilskud tilflyder borgere, der har over 12 000 kr., andrager 12-13 mill. kr. Jeg vil også gerne oplyse, at huslejetilskuddet til børnerige familier andrager 11 mill. kr. og huslejetilskuddet til folkepensionister 6 mill. kr. fra statens side, i alt 17 mill. kr., og kommunerne har til disse formål en udgift på 34 mill. kr., i alt 51 mill. kr. Det vil med andre ord sige, at hvis man virkelig skal nå frem til en besparelse på 60-70 mill. kr., skal alt dette sløjfes. Sådan må man have lov at betragte dette spareforslag.

Man foreslår videre, at udgiften til rentelepelsler i boligbyggeriet skal nedbringes med 30 mill. kr. Ophævelse af rentelepelsen for lån ydet til og med 1950 vil indbringe 15-20 mill. kr. Her har man i virke-